



## Мецана-готована

### I

Баба-меца цѣло лѣто яла, дебелѣла. Кога зима наближила, въ дупката си тя се скрила, дълбоко заспала.

Другитѣ животни се събрали и противъ мецана заревали:

— Ние отдохъ никога не знаемъ, а тя се излежава!

— Смъртъ, смъртъ заслужава!

— Да дойде тукъ прѣдъ царя!

— Прѣдъ него нека отговаря!

Лъвътъ пратилъ Зая-бая да повика на сждъ баба-меца.

Ходилъ Заю, ходилъ и се върналъ.

• Кой мецана отъ сънь би помръдналъ?

Що да сторятъ?

Отложили сжда за напролѣтъ.

### II

Пуква пролѣтъ. Грѣйва топло слънце. Баба-меца отъ сънь се събужда и излиза навънъ, изъ гжстака.

Тича Заю и на меца дума:

— Хайде съ мене, бабо-мецо, че царътъ те вика. Страшенъ сждъ те чака!

Баба-меца се уплашва, ала трѣгва съ Зая-бая.

Стигнали при царя. Наоколо се събрали всичкитѣ животни. Заревали противъ меца гърлица страхотни:

— Ахъ, мецано-готовано!

— Да лежишъ ти цѣла зима!

— Дѣ това го има!